

de VRIJBRIEF

LIBERTARISCH TIJDSCHRIFT MAANDBLAD 116 / 117
OKTOBER / NOVEMBER 1987

LOWLANDS FOLLOW-UP

De Libertarian International LOWLANDS-CONVENTION 1987 ligt weer achter ons, en het lijkt alsof elke conventie weer beter is dan de voorgaande.

Primaïr geldt dit voor de sfeer. Het ontmoeten van oude vrienden en het maken van nieuwe vrienden is steeds weer een groot genoegen. Te meer als dit samengaat met het verbreden van je eigen kennis, het leren van nieuwe ontwikkelingen en het bespreken van 'behaalde resultaten'.

Er was een groot aantal interessante lezingen en "workshops" op veel uiteenlopende terreinen. We zullen daar nog uitgebreid op terug komen.

Met LIBERTARIAN INTERNATIONAL hebben we onderhandeld om hun Newsletter 'FREEDOM NETWORK NEWS' tegen zeer gunstige voorwaarden voor al onze lezers ter beschikking te stellen. Volgende keer meer hierover.

Ook zijn in Kalterherberg concrete afspraken gemaakt om via COMPUTER-netwerken een uitgebreidere en intensievere communicatie op te bouwen. Bjørn Kjølseth heeft in Noorwegen een "bulletin-board" in operatie waarop we kunnen aansluiten. Dit belooft een spannende en interessante ontwikkeling te worden.

LIFHAS (Libertarisch Fonds voor HulpActieS) besprak de vorderingen in een aantal projecten. Het nieuwe project: 'FREE NORMA JEAN' trok veel aandacht.

Het stichten van een 'NIEUW LAND' kreeg een aanzet door het idee om een hele 'camping' te kopen en er in bepaalde periodes libertarische dingen te organiseren. Ook hierin zitten grote toekomstmogelijkheden.

Het sociale aspect aan de bar en bij de banketten was uniek. Een hoogtepunt was het uitreiken van de BENELUX LIBERTARIAN AWARD aan Vince Miller, de president van LIBERTARIAN INTERNATIONAL.

ir. H.J. Jongen sr.
Voorzitter Stichting LIBERTARISCH CENTRUM.

Benelux
Libertarian Award 3

Verkiezingen in
de Verenigde Staten 4

Free Norma Jean 6

VB INTERVIEW
met Alain Dumait 8

Boekrecensie
The Watcher 9

Lionisme 10

Libertarisch
Jongerenweekend 11

Interventie.....
Zelfbescherming..... 12

L.I. World Convention

SWAZILAND '88

August 7-13, 1988COSTSRoyal Swazi Sun Hotel, Mbabane

- Full luxury package, incl. double accommodation, full convention, all meals, two banquets and a 2 1/2 day photographic Safari in the Kruger Game Park ----- \$ 478
- Full package - less Safari ----- \$ 288
- Full package - less Safari and food package (bed & breakfast only - but incl. banquets) ----- \$ 263

Lugogo/Ezulwini Hotels, Mbabane

- Rates at these neighboring hotels are marginally lower - by approx. ----- \$ 30 *)
for convention package.

PARTIAL SPEAKER LINEUP

- Barbara Branden
- Karl Hess
- Hubert Jongen
- Frances Kendall
- Leon Louw
- Bruce Evoy
- Hernando de Soto
- Dr. Frank Vorhies
- Chief Buthelezi ???

- and many more to come.

If you plan to attend, please inform us now.
We are working on a reduced excursion rate!

*) Prices subject to change with fluctuations in the Rand.

VINCE MILLER ONTVANGT DE BENELUX LIBERTARIAN AWARD 1987

Chris Tame, de Engelse "Rep" voor Libertarian International, was uitgenodigd om op het sluitingsbanket van de net gehouden LOWLANDS-Conventie de BENELUX VRIJHEIDSPRIJS uit te reiken.

Slechts enkele ingewijden wisten wie deze prijs zou krijgen. Het was dan ook te voelen hoe Chris in zijn leuke toespraak de spanning opvoerde. En toen hij op het hoogtepunt de naam VINCE MILLER noemde, brak het applaus los. Iedereen was het met deze keuze helemaal eens. Vince zelf was totaal verrast. Letterlijk viel zijn mond open en hij was zichtbaar ontroerd. "Flabbergasted"!

Vince Miller is de President van LIBERTARIAN INTERNATIONAL, de organisatie die hij in 1981 samen met Bruce Evoy heeft opgericht.

De eerste grote actie van L I was de L I conventie in 1982 in Zurich. Het feit dat de Libertariërs uit diverse Europese landen nu nauwe betrekkingen met elkaar onderhouden, is een direct gevolg van deze conventie.

Het was zo'n groot succes dat wij besloten om in 1983 een L I conventie in Brussel te organiseren. Ook deze was weer een succes en sindsdien zijn er elk jaar conventies gehouden. De LOWLANDS conventie is de meest recente, en u hebt al kunnen vernemen hoe goed deze was.

Het volgend jaar zal de L I conventie gehouden worden in Swaziland. Wij zijn ervan overtuigd dat deze ook een groot succes gaat worden. Alleen al uit zuidoost

lijk Afrika worden uit alle bevolkingsgroepen samen zeker tweehonderd deelnemers verwacht. Het is verstandig om nu al te gaan sparen!!

De BENELUX LIBERTARIAN AWARD wordt elk jaar uitgereikt om iemand te huldigen die zich bijzonder verdienstelijk heeft gemaakt voor het bevorderen van een vrije samenleving in het algemeen, en voor meer individuele vrijheid voor ieder van ons in het bijzonder.

Vince Miller is de zesde persoon die deze eer te beurt valt. Vorige winnaars waren: Harry Schultz, Fred Dekkers, Jan Heitink, Hub Jongen en Guy Verhofstadt.

Over de waarde van een dergelijke Award valt natuurlijk te twisten. De meningen lopen daarover nogal uiteen. Maar de meeste personen vinden het minimaal een goede gelegenheid om er eens op te wijzen dat het verkrijgen van onze vrijheid niet vanzelf komt.

Integendeel, er zal wat voor moeten worden gedaan. Daarom is het zo belangrijk dat er mensen zijn, die het werken daaraan nog prettig vinden ook. Omdat dat in ons aller voordeel is, is het een goede zaak om hen dan ook eens in het zonnetje te zetten.

Het is goed om nu reeds te plannen wie het volgend jaar deze eer te beurt zal vallen. Als u daarvoor kandidaten wilt noemen, kunt u deze nu reeds aan de redactie opgeven.

*Vince Miller (links)
ontvangt Benelux
Libertarian Award
van Chris Tame (rechts)*

VERKIEZINGEN IN DE VERENIGDE STATEN

ir. H.J. Jongen sr.

De komende Presidentsverkiezingen in de Verenigde Staten halen nu al vaak de pers. Vooral als er schandalen te verslaan zijn!

Alle partijen zijn thans bezig met zich zo goed mogelijk voor te bereiden.

Over de libertarische LIBERTARIAN PARTY, de LP, zullen we trachten u zo goed mogelijk op de hoogte te houden. Maar hier eerst iets over de Amerikaanse verkiezingen in het algemeen.

Van een oom uit Amerika kreeg ik inzage in een interne voorverkiezing van de Democratische partij. Het is wel interessant om daar iets over te vertellen.

Alle leden krijgen een brief met een verkiezingsformulier en worden daarin aangemoedigd om te zorgen voor een "totale Democratische overwinning".

Het stembiljet bestaat uit drie delen:

1). Het eerste deel geeft ruimte om te vertellen hoeveel geld je gaat storten om de partij aan die overwinning te helpen.

2). Het tweede deel vraagt je mening over twee zaken. Uiteraard om aan te geven wie je zelf (uit een lijst) de beste presidentskandidaat vindt. Maar ook kun je in een lijst aankruisen wie van de volgende Republikeinen de "grootste bedreiging" is voor een Democratische overwinning!

De redenering daarbij is dat hoe eerder men op de tegenstander inspeelt, hoe meer kans er is op de eigen overwinning. Daarom vraagt men dan ook in de toelichting om voor de "eigen" kandidaat die persoon aan te strepen, waarvan men denkt dat hij de republikeinse kandidaat het beste kan verslaan!

Dit is kennelijk een belangrijker argument dan het kiezen van een persoon met principes!

Bovendien, zegt men, streep niet alleen die persoon aan die onze moeilijkste tegenstander is, maar tevens waarvan je denkt dat hij de "slechtste" president zou worden, namelijk de persoon die het meest op de ingeslagen weg van Ronald Reagan zal doorgaan.

3). Het derde deel is het meest interessante. Het geeft een aantal Democratische programmapunten en vraagt om aan te strepen welke je het belangrijkste vindt.

Het zal bekend zijn dat Republikeinen ook wel "conservatieven" en Democraten ook wel "liberalen", (liberals) genoemd worden. Nu heeft het woord "liberal"

niets meer te maken met wat we in de Benelux onder "liberaal" verstaan. Zelfs hier is er van de vrijheid, en zeker van de individuele vrijheid bij de verschillende "liberale" partijen nog maar weinig over.

Maar zo duidelijk dat de "liberals" in de U.S. de socialisten zijn als het uit hun programmapunten blijkt, heb ik het nog nooit gezien. Daarom is het wel interessant om ze hier eens te noemen:

- a). Verdediging van Sociale Zorg en Medische Zorg voor de ouderen in de U.S.
- b). Uitvoering van Gelijke Rechten paragraaf en eis sterkere wetten voor de rechten van de vrouw.
- c). Nakomen van SALT II overeenkomst en onderhandelen met de Sovjet Unie voor verdere wapenbeperkingen.
- d). Uitvoeren van grote reducties in militaire en wapen projecten.
- e). Voer strengere sancties in tegen de apartheid systemen in Zuid Afrika.
- f). Maar afstand tussen rijk en arm kleiner.
- g). Verklein het begrotingstekort.
- h). Vergroot fondsen voor opleiding en training voor minderheidsgroepen.
- i). Elimineer honger en dakloos situatie.
- j). Stop met sluiten van boerderijen en financier de landbouwschuld.
- k). Elimineer onfaire handelspraktijken op de internationale markt.
- l). Stop research en ontwikkeling van het "Star Wars" ruimte verdedigingssysteem van Reagan.

Deze opsomming laat aan duidelijkheid niets te wensen over.

We zien de verdere ontwikkelingen in de U.S. met veel belangstelling tegemoet. Niet in het minst omdat wat daar gebeurt een grote invloed heeft op de toekomst van de rest van de wereld.

* * * * *

LIBERTARIAN PARTY

(Onderstaand artikel werd geschreven vóór de LP conventie maar kon door plaatsgebrek niet in ons vorige nummer. Aan het slot is een "updating" toegevoegd.)
Red. >>

>>

Vóór de Conventie:

In 1988 zullen in de U.S. weer de grote verkiezingen plaats vinden. Dan is de tweede periode van vier jaar van Reagan weer om, en kan hij niet meer opnieuw tot president gekozen worden. Overigens blijft de vraag of hij het zo lang zal uithouden.

Reeds lang gingen er geruchten dat Reagan wel eerder zou aftreden om daardoor zijn vice-president George Bush reeds tot "zittend" president te maken. Uit ervaring weet men dat dan de kans om gekozen te worden het grootst is. Dit spel zou men spelen om de Republikeinen aan de regering te houden. Want net als de Democraten hebben ook de Republikeinen (nog) geen goede alternatieve kandidaten.

Door de problemen met "Irangate" is dit plan echter moeilijker uit te voeren. Immers nu zou niemand geloven dat Reagan aftreedt om gezondheidsredenen. Men zal dat aan de schandalen betreffende de wapenleveranties wijden. En dat is geen "eervolle" wijze om er mee uit te scheiden.

De LP, de Libertarische Politieke Partij zal ook weer aan de verkiezingen meedoen. De LP is de laatste jaren zeer sterk achteruit gegaan. Grote aantallen libertariërs twijfelen er namelijk aan of de politiek wel de juiste weg is om hun ideaal te verwezenlijken. Over de voor en nadelen daarvan zullen we later nog wel eens terugkomen. Eén ding is wel zeker, en dat is dat door aan de politiek mee te doen, krijgt het libertarisme meer bekendheid via alle media dan op welke andere manier ook. Blijft uiteraard de vraag of dat voldoende reden is om aan dat spel mee te doen!

De voorzitter van de LP is op dit ogenblik Jim Turney die ook in Europa bekend is. Jim is de eigenaar van Liberty Audio Video en neemt steeds de Libertarian International conventies op tape op. Wij verwachten hem weer op de LOWLANDS conventie in KALTERHERBERG van 21 tot 25 oktober.

In de U.S. is men op dit moment bezig met de interne gevechten in de diverse partijen. Het maken van de programma's en de strategie, en het kiezen van de kandidaat die ze in de grote verkiezingen naar voren schuiven.

Ook de LP zal dus een Presidentskandidaat gaan benoemen. Dit gaat gebeuren op een congres dat gehouden gaat worden in Seattle van 2 tot 6 september.

De personen die zich daarvoor verkiesbaar hebben gesteld zijn:

- Dr. Ron Paul. Deze is vroeger een republikeins "congressman" uit Texas geweest en heeft daardoor nogal wat politieke ervaring. Sommigen vinden dat een voor-

deel, anderen net een nadeel.

Ron Paul heeft ook reeds grote bekendheid, niet in het minst door zijn publikaties voor een gouden standaard.

Sommige doorgewinterde libertariërs twijfelen door zijn politiek verleden er aan of hij wel een "echte" libertariër is!

- Russell Means. Hij is van geboorte een Amerikaanse Indiaan en bekend door de protest-organisatie van een paar jaar geleden in Wounded Knee.

Hij is een groot voorstander van zelfbestuur voor de indianen.

- Andre Morreau stelt zich beschikbaar voor het vice-presidentschap. Hij was een gekozen lid van de wetgevende macht in Alaska.

Van André wordt gezegd dat hij een gedegen libertarische achtergrond heeft.

*

Na de Conventie:

De conventie van de Libertarian Party werd tot ieders verbazing bezocht door een 700 tal deelnemers. Dit was al direct een teken dat de achteruitgang van de LP niet verder gegaan was, integendeel. Dit maakte al direct de sfeer nog beter.

Behalve de hiervoor genoemde kandidaten, waren er ook nog Jim Lewis en Harry Glen die zich beschikbaar stelden.

De eerste dagen werden voor een groot deel besteed aan het bekendmaken van de eigenschappen van de kandidaten. Ook door onderlinge debatten en vragen-sessies.

Veel gesprekken en het "lobbiën" kon men beluisteren in de wandelgangen. Posters, stickers, badges en folders versterkten dat.

Eigenlijk waren de twee enige personen die echt een kans op de eerste plaats hadden Ron Paul en Russel Means. Het kwam er op neer dat men de eerste eigenlijk te "rechts" en de tweede te "links" vond. Dus mogelijk niet voldoende "echte" libertariërs.

Terwijl dit alles aan de gang was, waren er nog veel andere zaken die parallel liepen.

Het comité dat aan het partij-programma werkte, en het comité dat aan de partij-organisatie werkte, vergaderden vele uren. Iedereen die in deze discussies geïnteresseerd was, kon gaan luisteren. En vaak was dat nog heel interessant ook!

>>

>>

Ook liepen parallel hieraan een groot aantal seminars over verschillende onderwerpen. Marshall Fritz had o.a. een hele serie seminars en workshops over het verbreiden van de libertarische filosofie.

In de wandelgangen waren veel "stands" waar allerlei libertarische groepen hun boeken en/of andere producten bekend maakten. Heel gezellig. Gezellig waren ook de gezamenlijke ontbijten, (met toespraak) en het banket waarop de gekozen Presidents Kandidaat werd gehuldigd.

Gekozen werd RON PAUL, en wel meteen in de eerste ronde. ANDRE MARROU werd gekozen tot kandidaat Vice-President.

Over deze personen zullen we in de toekomst nog wel meer horen. Dit geldt ook voor Russell Means die zich nu kandidaat gesteld heeft voor een positie in één van de Staten.

De conventie en zijn "circus" was een gebeurtenis om niet licht te vergeten.

Ir H.J. Jonger Sr.

FREE NORMA JEAN

Een jonge vrouw is veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf. Dit vonnis werd deze zomer geveld door een rechter van de Amerikaanse staat California.

Voor diefstal? Nee. Zij is uitgesproken Libertariër en als er individuen bestaan die het verschil beseffen tussen mijn en dijn, dan zijn dat Libertariërs.

Voor oprichting? Ook niet. Hoogstens zou dit zijn voor zogenaamde oprichting van de belastingdienst, maar dergelijke activiteiten zijn eerder zelfbeschermend dan geweld initiërend. Trouwens, dan zou je in Nederland en in de V.S. een nog zwaardere straf krijgen dan voor moord!

Norma Jean Almadovar werd veroordeeld tot drie jaar gevangenis op beschuldigingen van "uitlokking tot prostitutie"**, iets dat in het op bepaalde gebieden zeer preutse Amerika nog steeds strafbaar is. De achterliggende redenen voor haar arrestatie, aanklacht en opsluiting zijn anders.

De eigenlijke redenen hebben meer met het feit te maken dat Norma Jean zich veelvuldig heeft uitgesproken voor de vrijheid van de individu tijdens haar campagne als Libertarische kandidaat voor de zetel van Lt. Gouverneur van California.

Voor de meeste Libertariërs, en voor vele niet-Libertariërs, is zij vooral bekend geworden door haar sprekende verschijning op de posters voor haar politieke campagne, waarin zij duidelijk als voorstander van individuele vrijheid en als tegenstander van dwang, collectivisme, bureaucratie, censuur, enz., figureerde.

Haar carrière kan beknopt worden beschreven als die van een verkeersagente van dure call-girl, tot Libertariër. Zij is uitgebreid geïnterviewd door Penthouse en

aangehaald door Playboy, beide gezaghebbende tijdschriften in Amerika die expliciete voorstanders zijn van vrijheid van de individu, ook op het vlak van seksualiteit. (Hoewel geen van beide tijdschriften liberarisch is, noch een volledig consistente filosofie voeren.)

Sinds Norma Jean in de gevangenis zit zijn haar echtgenoot Victor Savant, advocaat en vrienden bezig met een actie om haar vrij te krijgen: **FREE NORMA JEAN**. Daartoe wordt een info-brief verspreid, Norma Jean Watch Report, waarmee medestanders op de hoogte worden gehouden.

Een poging tot hoger beroep is in eerste instantie afgewezen maar verdere juridische stappen worden overwogen.

Wat in ieder geval haar vrijlating zal bevorderen zijn brieven. Brieven aan de "bevoegde instanties" zoals rechters, de gouverneur en de openbare aanklager. Op de wijze waarop Amnesty International werkt ten behoeve van de vrijlating van gevangenen kunnen brieven druk veroorzaken en de overheidsfunctionarissen bang maken voor negatieve publiciteit.

Uiteraard zijn brieven aan Norma Jean zelf ook zeer welkom.

De "Friends of Norma Jean" vragen alleen om kopiën van de brieven die u schrijft, zodat zij na kunnen gaan welke brieven aankomen bij Norma Jean in de gevangenis. Ook willen ze graag een overzicht hebben van het aantal brieven aan de gezagsdragers, zodat die nog zwaarder onder druk gezet kunnen worden.

Voor Libertariërs zijn individuen vòòr alles van belang. Uw brieven kunnen veel betekenen.

>>

Adres Norma Jean:
Norma Jean Almadovar
W27022 Miller A 43 L
16756 Chino Corona Road
Frontera, CA 91720
U.S.A.

Adres van de schrijvers
van het Norma Jean Watch Report:

Friends of Norma Jean
1626 N. Wilcox Ave. 580
Hollywood, CA 90028
U.S.A.

Adressen van de autoriteiten:

District Attorney Ira Reiner
210 W. Temple
Los Angeles, CA 90012

Judge Aurelio Munoz
L.A. Superior Court Dept. 100
210 W. Temple
Los Angeles, CA 90012

Gouverneur George Deukmajian
State Capitol
Sacramento, CA 95814

(De Gouverneur is de opvolger van Ronald Reagan,
nu president U.S.)

Enkele suggesties voor brieven (van de vrienden van
Norma Jean):

1. Schrijf veel of weinig, maar schrijf! En liefst vaak!
2. Hou de inhoud opbeurend en informatief.
3. Schrijf je adres duidelijk op de brief en de envelop.
4. Copieer de brief en houd de Friends of Norma Jean op de hoogte.

Stel je voor dat je zelf in de gevangenis zou zitten! En dan nog wel voor een slachtofferloze "misdad".

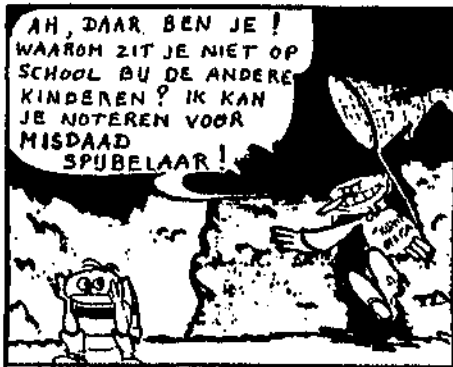
Tenslotte: LIFHAS heeft een fonds geopend om financiële ondersteuning te geven aan Norma Jean en aan de Norma Jean Defense Fund. Graag Uw donaties. LIFHAS bank Mees en Hope, Schiedam. (Giro bank 6400) rek.nr.: 25.81.53.962

Voor meer informatie kunt U bij mij terecht.

Jan Smid
Bergluststraat 8, 3054 BM Rotterdam

* Zodra de nodige juridische informatie uit Amerika komt, zal daarop uitvoerig in de Vrijbrief worden ingegaan.

"RUDEBARBS" - RANDALL HYLKEMA

VB INTERVIEW MET ALAIN DUMAIT

DE FRANSE WEG NAAR HET LIBERTARISME

Frankrijk heeft nu ook zijn libertarische beweging. Deze werd onlangs opgericht door Henri LEPAGE - auteur van de bestsellers "Demain le capitalisme", "Demain le liberalisme" en "Pourquoi la propriété" - Professor Bertrand LEMENNICIER, Henri LAURANT - filosoof en auteur van "L'individu et ses ennemis" - en Alain DUMAIT.

Alain DUMAIT is een dynamische 43-jarige uitgever van newsletters, tijdschriften en jaarboeken over de meest diverse onderwerpen, gaande van landbouw tot economie over zaken en ekonomie. Men zou hem best kunnen beschrijven als een communicatie- en media-deskundige. Zijn enorme ervaring terzake verwierf hij door een bijna twintig jaar lange journalistieke loopbaan bij verschillende Franse dag- en weekbladen, waaronder DE FIGARO, en bij de televisiezender Antenne 2, aangevangen na briljante studies in het befaamde Science Po-instituut.

"Ideas have consequences" schreef Leonard LIGGIO. Dit geldt ook voor Alain DUMAIT die het woord bij de daad voegde en zich engageerde in de verkiezingsstrijd onder de kleuren van de Parti républicain van de huidige minister van Cultuur, François Léotard. In 1983 werd hij gemeenteraadslid van Parijs en thans is hij wethouder van de Franse hoofdstad. Daar ontdekte hij snel dat politiek een zaak van compromissen is. Het betekent evenwel niet dat niets veranderd kan worden. Zo hoopt hij voor het einde van zijn mandaat bijvoorbeeld de Parijse beurs verkocht te hebben, dat thans - kenschetsend voor het dirigisme in het land - overheids-eigendom is. Alain DUMAIT aanvaardde dit verder toe te lichten in een exclusief interview voor de VRIJBRIEF.

Waarom bent U libertariër geworden? Ik ben het niet geworden. Libertariër ben ik steeds geweest. Alleen kende ik die benaming niet. Het woord is pas in 1976 in Frankrijk ingevoerd door Henri LEPAGE in zijn "Demain le Capitalisme".

VB: Duizenden exemplaren van dit boek werden in Frankrijk verkocht. Hoe verklaart U dat pas tien jaar later een libertarische kring wordt opgericht?

In "Demain le capitalisme" wordt het libertarisme slechts heel voorzichtig geciteerd. Henri LEPAGE schrijft er alleen dat er in de VS ook nog zo'n beweging bestaat die zichzelf anarcho-capitalistisch noemt. Men mag de lezer niet alles ineens willen voorschotelen. Het libertarisme moet lepel per lepel worden aangevoerd, te beginnen met wat het meest aanvaardbaar lijkt. In Frankrijk is dit het economisch libertarisme, het capitalisme.

Was de huidige oprichting van de "mouvement libertariens" dan reeds lang gepland? Neen, Lemennicier, Laurant, Lepage en ik besloten de "mouvement" op te richten in het verlengde van het succes van de wekelijkse vergaderingen van de "cercle libertariens universitaire" aan de universiteit van Paris-Dauphine. De mouvement zal verder de talrijke studenten van de "association des étudiants libéraux" die aan die wekelijkse vergaderingen deelnamen kunnen betrekken in onze ideeënstrijd.

Denkt U dat het interventionistisch Frankrijk tot het libertarisme te bekeren valt? Hoe zult U tewerkgaan? Frankrijk is niet alleen het vaderland van COLBERT maar ook van BASTIAT en talrijke liberale denkers die een grote invloed uitgeoefend hebben op de Amerikaanse libertariërs. Wij willen die traditie voortzetten, en met onze Newsletter, meetings, colloquia en polemieken opnieuw de strijd tegen de collectivistische waanbeelden aanbinden. Er bestaan nu reeds tal van (conservatieve) liberale clubs met wie we vele gedachten gemeen hebben. Het is evenwel noodzakelijk een eigen structuur te hebben voor onze integraal liberale boodschap.

Hoe wordt het libertarisme volgens U het best gedefinieerd? Volgens mij bestaat er geen libertarisme. Ik huiver voor zo'n zelfstandige naamwoord. Alle "-ismen" zijn potentiële collectivismen. Volgens mij zijn er enkel libertariërs. Hier in Frankrijk zijn we verder ijverig aan het zoeken naar een slagzin waarmee we onze gedachten goed kernachtig kunnen definiëren. Voorlopig denken we aan "laissez faire" of "nos droits et rien d'autre". We zullen echter een prijsvraag uitschrijven. Wellicht bestaat er nog een betere bewoording.

In 1989 organiseert U de libertarische wereldconventie te Parijs. Dit valt samen met de tweehonderdste verjaardag van de Franse revolutie. Is dit louter toeval? Neen integendeel, we hebben veel te danken aan het ideeëngoed van die revolutie en inzonderheid aan de erkenning van de rechten van de mens. Denk maar aan artikel 4 van de verklaring van 1789, dat vrijheid alleen beperkt wanneer ze anderen schaadt. Naar aanleiding zullen we de Fransen doen nadenken over wat overblijft van die individuele rechten, 200 jaar nadien. We zijn ons ervan bewust dat de revolutie vanaf 1791 ontaardde in brutaal collectivisme. We kunnen ons dus niet beroepen op de revolutie zonder meer. We verwerpen evenwel ook het standpunt van sommige reactionairen en traditionnalisten die "tegen" de officiële viering willen betogen.;

>>

>>

Wat is uw verklaring voor de sympathie van de media voor allen en alles wat maar in de collectivistische richting gaat? De media weerspiegelen de openbare mening. Ik bedoel hiermede de opinie van de zogenaamde "opinion makers": intellectuelen, topjournalisten en politici. Deze laatsten zijn evenwel realisten. Ze zien dat de staat alles beheerst - universiteiten, televisie, bureaucratie etc. - en gaan ze dan ook niet een vraag stellen. Ze zullen integendeel het instrument waaraan ze hun invloed danken verder uitbouwen. Voorts zijn ze ook overtuigd van wat ze zeggen. Ze willen echt het geluk van de mensen verwezenlijken, zelfs tegen de wil van deze laatsten als het moet. Dit ervaren we als de grote uitdaging: de denktrant van de Fransen beïnvloeden. We zijn optimistisch omdat de collectivistische logica thans niet beter is dan in 1850, en kon BASTIAT toen niet alle collectivisten, zonder uitzondering, in hun hemdje zetten?

Valt er langs de politiek iets aan te vangen? Libertariërs die aan partijpolitiek doen worden geconfronteerd met een dilemma. Dit geldt niet alleen voor mij, maar ook voor Gérard LONGUET, met wie ik sedert de atheneumbanken bevriend ben en Alain MADELIN, die thans respectievelijk minister van PTT en van Economische Zaken zijn. De politiek biedt ons de gelegenheid onze gedachten een enorme weerklank te geven. Als het op daden neerkomt zijn we evenwel met handen en voeten gebonden door de coalitiesolidariteit zodat we de ene collectivistische maatregel na de andere moeten goedkeuren. In feite is een libertarische minister of wethouder een tegenstrijdige uitdrukking.

Politieke bestuursfuncties zijn in wezen collectivistisch. Het is dus veel belangrijker en dringender de openbare mening te bewerken om zo onrechtstreeks druk uit te oefenen op de politici.

Welke standpunt nemen de Franse libertariërs in met betrekking tot de komende presidentsverkiezingen?

Presidentsverkiezingen zijn geen ideeënstrijd. Gedachten worden herleid tot lege slogans. Het kan de liberale gedachte derhalve zeker niet vooruithelpen. Uiteindelijk gaat het om een keuze tussen twee personen, waarvan geen van beiden libertarische standpunten zal innemen. We kunnen dan ook geen partij kiezen. Dit betekent niet dat er niemand liberale gedachten verdedigt.

Kandidaat LEPEN neemt zelfs zeer radicale liberale standpunten in althans op economische vlak. Op persoonlijk vlak is hij evenwel ontzettend repressief. Denk maar aan zijn positie tegenover drugs. Hij heeft sukses omdat hij verwoordt wat de mensen willen horen. Ik denk dat het goed illustreert waaruit onze taak bestaat: beïnvloeden wat de mensen willen horen, om zo de politici te dwingen hun woordenschat aan te passen, en, voorzover mogelijk, ook hun daden.

Wellicht willen vrijbrief-lezers meer over uw "Mouvement" vernemen, waar kunnen ze zich hiertoe wenden? Ons adres is MOUVEMENT LIBERTARIEN, 42 RUE DES JEUNEURS, 75002 PARIS en onze newsletter kost thans 165 FF voor een jaarabonnement.

Chris Hocpiéd

BOEKRECENSIE

THE WATCHER door Kay Nolte Smith

The Watcher, geschreven door Kay Nolte Smith is bij de openbare bibliotheek te leen. Kay Nolte Smith schrijft individualistische psychologische thrillers en is, o.a., bekend om haar boek *Mindspell*.

Het boek The Watcher wordt beschreven als "Een hoogst ongewone eerste thriller/roman die meedogenloos een persoonlijkheidsinstorting onderzoekt... Een jonge Amerikaanse vrouw wordt beschuldigd van moord op een vooraanstaand socioloog aan wiens oprecht wetenschappelijke bedoelingen zij openlijk twijfelde."

Het zegt veel meer wanneer toegevoegd zou worden dat Kay Nolte Smith een bewonderaar van Ayn Rand

is en ook in haar stijl en vanuit haar onderliggende filosofie (Objectivisme) schrijft. Haar immorele dan wel a-morele karakters zijn als Ellsworth Tooheys en Peter Keatings te herkennen. Haar helden hebben veel van Howard Roark, maar zijn veel gangbaarder dan mensen in het algemeen zijn, de helden van Ayn Rand hebben veelal iets volmaakt. Zoals Kay Nolte Smith de sex-beleving beschrijft is zij volkomen Ayn Rand in intensiteit van gevoelens en ruwheid van handelingen.

Een thriller die boeit door zijn plot, karakters, psychologische degelijkheid en filosofie.

Jan Smid.

LIONISME

Op de Lowlands-conventie in Kalterherberg heeft Fred Dekkers, Libertarian International 'rep' voor België en Luxemburg, een interessant project voorgesteld. Hij noemt het LION, voor Libertarian International Operating Nuclei. Tevens stelde hij een plan voor om LIO Nucleus nr. 1 te starten, en wel door het aankopen van een kampeerterrein.

Waarom een kampeerterrein? Hij redeneert als volgt:

- 1). Een camping kan een opbrengst verzekeren, los van de libertarische activiteiten.
- 2). Het geeft de mogelijkheid een groot aantal mensen tegelijkertijd te contacteren.
- 3). Het geeft de mogelijkheid conventies, bijeenkomsten en andere happenings te organiseren tegen heel lage prijzen.

Zo'n centrum, zo meent hij, kan een werkelijk uitstralingscentrum van vrijheidsbevorderende activiteiten worden: lezingen, tentoonstellingen, boekenverkoop, persconferenties, wellicht het drukken van nieuwsbrieven of zelfs boeken... Hij ziet het ook als een plaats waar Libertariërs ieder jaar enkele weken, of maanden als zij dat willen, kunnen leven in een omgeving waar hun vrijheid wordt gerespecteerd. "Twaalf maanden per jaar leven in echte vrijheid lijkt een, gedurende ons leven, niet te verwezenlijken ideaal", zo stelt hij, "zelfs al hebben we slogans als FIOT, Freedom In Our Time. Gedurende korte(re) perioden zou het echter wel kunnen, bijvoorbeeld volgens deze formule".

Hij ziet het als volgt: "laten we veronderstellen dat we een kapitaal nodig hebben van \$ 300.000 om een camping te kopen met bijvoorbeeld 100 staanplaatsen, voorzien van een bar, misschien een restaurant, een winkelruimte, een woonhuis en alle andere voorzieningen die nodig zijn. De koop geschiedt door een vennootschap die we daarvoor opgericht hebben. Elk aandeel zou dan \$ 3.000 kosten (300.000 : 100). De eigenaar heeft het recht zijn staanplaats gedurende een bepaalde periode van het jaar gratis te benutten. Deze periode dient wat buiten het toeristisch seizoen te liggen, bijvoorbeeld na 15 augustus. Vanaf die dag zou dan de camping steeds exclusief gereserveerd blijven voor de aandeelhouders en/of hun gasten.

Gedurende het toeristisch seizoen, in Europa rond Pasen en vanaf mei/juni, is de camping open voor het publiek. Hij moet dan voldoende opbrengen om alle kosten te dekken, inbegrepen een full-time manager-supervisor en zijn familie, die er ook wonen. Bovendien

zou een behoorlijk dividend mogelijk moeten zijn, van bv. minstens 10% van het geïnvesteerde kapitaal.

Een goed promotie-idee, dat tevens onze libertarische doelstelling dient, zou kunnen zijn wat kan genoemd worden 'Creatief Kamperen'. Het opzet zou zijn zomercursussen aan te bieden, bv. in Economie, Ethiek, Filosofie, Beleggen, Politieke Analyses... Een en ander in gepopulariseerde vorm, en vanzelfsprekend uit libertarische standpunten bekeken. Daartoe kunnen cursussen ingericht worden van creatieve technieken als tekenen, schilderen, zeefdrukken, weven, pottenbakken... Investerings daarvoor zijn relatief laag, de kost der materialen is te verwaarlozen, en een deel van de produkten kan verkocht worden.

Verdere opbrengsten kunnen gerealiseerd worden in de bar, in een restaurant of snack-bar, in de winkel, door boekenverkoop, door het verhuren van fietsen, kampeerbenodigdheden, tenten of zelfs (sta)caravans.

Fred Dekkers breekt een lans om LION nr. 1 te starten in een zo klein mogelijk land. "We zijn slechts met weinig mensen, onze energie en onze middelen zijn beperkt. Verder is het zo dat de impact op het politieke bestel en de relatieve belangrijkheid van eenzelfde beweging des te groter is naargelang het land kleiner is." Het is een thema dat hij reeds ontwikkelde in zijn boek 'Democratuur' (nog verkrijgbaar bij de Vrijbrief) en dat ook Francis Kendall en Leon Louw ontwikkelen in 'South Africa: The Solution' (eveneens verkrijgbaar bij de Vrijbrief). Hij stelt het Groothertogdom Luxemburg voor. "Zijn economie is, van alle ministaten, het beste vergelijkbaar met die der grote landen. Andere ministaten zoals San Marino, Vaticaanstad, Andorra, Monaco en Liechtenstein zijn ofwel geen democratieën, ofwel zijn het belastingparadijzen. Trachten de libertarische boodschap naar een belastingparadijs te brengen, is als water naar de zee brengen."

Luxemburg heeft 360.000 inwoners. De gehele bevolking kan bereikt worden via een advertentie in het gratis verspreide reclameblad Super Lux-Post (Oplage 142.800; 100 cm² kosten ong. \$ 215), of via het voornaamste en praktisch enige dagblad 'Luxemburger Wort' (oplage 80.000; 100 cm² voor ong. \$ 250).

Wie iets ziet in dit project, en principieel, in afwachting van een concreet en specifiek voorstel, bereid zou zijn er in te investeren, kan dit reeds nu laten weten aan Fred Dekkers, Herentalsebaan 109, B-2100 Deurne, België. Hoe meer reacties, hoe meer moed gegeven wordt om in die richting iets te realiseren!

VERSLAG LIBERTARISCH JONGERENWEEKEND 1987

gehouden op 5 en 6 september 1987
in een stacaravan te Oosterhout (N.-Br.)

Het weekend van 5 en 6 september 1987 heeft een priemeur opgeleverd: het eerste Libertarianische Jongerenweekend.

Acht enthousiaste en onvermoeibare deelnemers kwamen bijeen om een gezellig weekend met elkaar door te brengen. Dit experiment van collectief samenzijn (of libertarisch leven?) is een groot succes geworden: gezamenlijk werd de tafel gedekt, broederlijk de afwas gedaan en de onderlinge solidariteit climaxeerde tijdens de noodzakelijke schoonmaakbeurt op zondagmiddag.

Het weekend werd gebruikt om diepgaand te discussiëren tijdens lange wandelingen in de bosrijke omgeving. Ik schets hiermee wellicht een te idyllisch beeld van deze gebeurtenis; de waarheid gebiedt mij te melden dat de sereniteit van het gesprek regel- en overmatig werd verstoord door een welhaast ongezonde belangstelling voor het boompje-klimmen en de geneugten van het pluimbalspel. Ook de drankvoorraad

was niet lang bestand tegen de intensiteit waarmee sommige (m.n. Vlaamse) deelnemers dit liederlijke samenzijn hebben beleefd.

Waar heeft het nu allemaal toe geleid?

Stefan van Glabbeek heeft het op zich genomen een volgend weekend in het voorjaar van '88 te organiseren. Tijdens het weekend zal één onderwerp aan de orde komen. De deelname van niet-libertarische jongeren zal worden nagestreefd.

Er is gekozen voor een strategie 'van de kwalitatieve groei'; voorlopig wordt uitgegaan van 12-15 deelnemers (bij gelijke geschiktheid wordt aan vrouwelijke personen voorrang verleend) zodat een tweede caravan bevolkt kan worden.

Kortom, ik kan u met vreugde medelen dat libertarisme, ook ná dit weekend, nog alle toekomst heeft.

Mike van Roosmalen.

CONVENTIE DER LAGE LANDEN

Op pagina 10 vindt u het eerste verslag van een van de lezingen/workshops die op deze conventie zijn gehouden. Pas zeer laat tijdens de voorbereidingen kondigde Fred Dekker aan dat hij deze plannen op de conventie naar voren wilde brengen. Voorwaar een zeer origineel idee, en wat meer is, een plan waarvan de uitvoering zeer goed mogelijk is. Wij hopen op zeer veel reacties van hen die de conventie niet hebben bijgewoond.

Om alles wat er op de conventie is gebeurd samen te vatten is een schier onmogelijke zaak. In de komende Vrijbrieven zullen we telkens op bepaalde aspecten terugkomen. Er zal veel te melden zijn, de meeste deelnemers gingen, ondanks gestoorde ingewanden, volstaan weer naar huis.

Over de uitreiking van de Benelux Libertarian Award 1987 kunt u elders in dit nummer een verslag lezen.

Voor zover mogelijk wordt er gewerkt aan het uitgeven van de op deze conventie gegeven lezingen en workshops. Natuurlijk zal dat wel enige tijd gaan kosten, slechts enkele lezingen zijn op papier door de sprekers beschikbaar gesteld. Zodra dit werk gereed is zal dat in de Vrijbrief worden gemeld.

Hard is er gewerkt op de conventie aan het plannen van een wereldomspannend Libertarianisch Bulletin Board (een mogelijkheid om via de computer gegevens op te vragen bij alle aangesloten leden). Ook het rondzenden van berichten is op deze manier mogelijk. In Noorwegen draait een dergelijk systeem sinds kort.

Don Ernsberger

In "Individual Liberty" behandelt Don Ernsberger in een artikel "To Intervene... to Defend" vanuit een Libertarisch gezichtspunt de problemen, die zich kunnen voordoen als een mogendheid zich gedwongen ziet tussenbeide te komen in buitenlandse conflicten, omdat daarbij het eigen landsbelang betrokken is.

Niet inmenging van de eigen overheid in de gang van zaken van andere naties is al zeer lang een grondbeginsel geweest van het Libertarisme. Met de opkomst van anti-communistische guerrillabewegingen op verschillende plaatsen in de wereld en in samenhang met de huidige "Reagan Doctrine" is er binnen libertarische kringen een hernieuwde discussie ontstaan hoe de (Amerikaanse) staat haar buitenlandse beleid moet bepalen en deze nationale bevrijdingsbewegingen behandelen.

Er gaan stemmen op, dat staats hulp aan anti-communistische actiegroepen gerechtvaardigd is als een acceptabel verlengstuk in het beschermen van de vrijheid van de eigen staat en een vrije wereld in het algemeen. Aan de andere kant zijn er, die zeggen dat als er hoe dan ook een staat en een regering bestaan haar wettigheid niet verder reikt dan tot aan de eigen landsgrenzen en dat een (beperkte) staatsmacht daarbuiten absoluut geen recht of verplichting heeft tot het inmenging in de zaken van andere mogendheden, ook niet tot het nemen van enige militaire of economische acties. Er is een zorgvuldige analyse nodig van de gevoelsoverwegingen, de theoretische en vastgelegde begrippen en de praktische overwegingen, die op het probleem betrekking hebben, om deze strijdvraag verstandig te benaderen.

De kwestie van non-interventie heeft altijd berust op een aantal bepaalde hoofdzaken en praktische overwegingen met betrekking tot de politieke toestand in de wereld. De wettigheid van een staat (zo er een staat is) beruiste op het traditionele soevereiniteitsidee, dat de staat het alleenrecht heeft op wettige manier macht uit te oefenen binnen haar landsgrenzen. Dit maakte elke actie buiten de staatsgrenzen onwettig.

Deze analyse opent 3 mogelijkheden voor richtlijnen voor buitenlandse politiek:

- 1) Als een andere mogendheid de eigen natie verzoekt om militaire hulp op haar grondgebied, dan is dat onwettig;
- 2) Als een groep vrijheidsactivisten in een ander land om militaire hulp of (belasting-) gelden vraagt, dan is

dat onwettig;

- 3) Als een vijandelijk leger zich aan de landsgrenzen samentrekt om een inval te plegen er er van militaire zijde toestemming wordt gevraagd om van te voren met een tegenaanval deze dreiging te niet te doen, dan is dat onwettig.

In scherpe tegenstelling met het voorgaande is een andere gedachtenontwikkeling met betrekking tot de wettigheid van de overheid, die gedragen wordt door een nieuwe definitie;

"De staat heeft het alleenrecht om een wettige (strijd-) macht te benutten met het doel de vrijheid en de rechten van de burgers te beschermen".

De nadruk hierbij ligt dan op het functioneren van de overheid en wordt niet beperkt tot de landsgrenzen. Als we deze definitie toepassen op de drie eerder genoemde mogelijkheden dan krijgen wij de volgende resultaten:

- 1) Als een andere mogendheid de eigen natie verzoekt om militaire steun op haar grondgebied, dan is dit wettig - als dit ten doel heeft de rechten van de eigen staatsburgers in dat land te verdedigen;
- 2) Als een groep vrijheidsactivisten om militaire hulp of (belasting-) gelden vraagt dan is dit wettig - als deze actie ten doel heeft de rechten van de eigen staatsburgers te beschermen;
- 3) Als een vijandelijk leger aan de landsgrenzen samengetrokken is met de bedoeling een inval te doen en van militaire zijde wordt toestemming gevraagd tot een voortijdige tegenaanval, dan is dit altijd wettelijk toegestaan.

Bij deze analyse lijkt het essentiële verschil te bestaan uit de uiteenlopende definities betreffende de geografische bepaling van de grens en de functionele overwegingen voor wat wettelijke overheidsingrijpen betreft. Ernsberger is van mening, dat de beperkingen voor mogendheden, die binnen hun landsgrenzen optreden een zaak is, die van geval tot geval bekeken moet worden en niet onderhevig is aan te voren vastgelegde definities.

In de kwestie van interventie zijn er daarenboven nog een drietal vragen, die beantwoord moeten worden:

- 1) Zal het inzetten van de overheidsmacht (het militaire apparaat) hogere belastingen, een verergerde regulering en verhoogde risico's voor de burgers met zich meebrengen? (de zgn. rechten/kostenfactor);
- 2) Zal de interventie de veiligheid van de burgers vergroten of verkleinen? (de veiligheids/risicofactor);

>>

>>

3) Vormen de mogendheden waarop interventie wordt toegepast een werkelijk gevaar voor de rechten en eigendommen van de burgers van het eigen land? (de werkelijke dreigingsfactor).

Op deze vragen is een grote verscheidenheid van antwoorden mogelijk. Tegenstanders van overheidsinmenging redeneren, dat elke vorm van gebruik van militaire of economische pressiemiddelen buiten de landsgrenzen de rechten/kostenfactor en de veiligheids/risicofactor altijd vergroten. Verder stellen zij (meer in het bijzonder voor de Verenigde Staten), dat geen mogendheid ter wereld een serieus gevaar voor de rechten en de veiligheid van de ingezetenen betekent (d.w.z. de Sovjet Unie is niet in staat of geïnteresseerd haar macht uit te breiden om wereldoverheersing te bereiken - ofwel de omringende naties zijn zeer wel in staat en genegen elke agressie van andere naties tegen te gaan zonder de inmenging van een derde (de Verenigde Staten)).

Libertarische voorstanders van een "wettige interventie" daarentegen stellen, dat bepaalde acties niet in strijd behoeven te zijn met de rechten/kosten- en de veiligheids/risicofactoren en dat bepaalde naties een werkelijke en meetbare bedreiging vormen.

Deze redenering verbindt het vaststellen van de buitenlandse politiek voor een staat onvermijdelijk met allerlei historische, politieke en ook geografische invloeden, die van geval tot geval opgelost moeten worden.

Voorts maken gevoelsaspecten de discussie van de libertariërs of de overheid zich in buitenlandse aangelegenheden mag mengen, nog ingewikkelder. Klaarblijkelijk is anti-communisme een grote gevoelsmotivatie voor vele libertariërs, die voorstander zijn van hulp aan anti-communistische guerrillabewegingen; bijvoorbeeld Angola, Afghanistan, Mozambique en Nicaragua. Zouden deze zelfde libertariërs overheidshulp aan vrijheidsorganisaties, die trachten een fascistisch, theocratisch of militair dictatorschap omver te werpen, ook steunen? Zou het effect van de overheidshulp een verbetering betekenen voor de vrijheid van de eigen burgers of slechts een overwinning op het communisme?

Evenmin mag de afkeer van de overheid en daarmee van haar buitenlandse politiek een uitgangspunt vormen voor de beoordeling van de negatieve en positieve invloeden van die politiek op de vrijheid van de burgers.

Ook het zelfbeschikkingsrecht van andere mogendheden speelt een rol in de buitenlandse politieke acties van de (Amerikaanse) regering. Sommige pro-interventie libertariërs zijn van mening, dat de Verenigde Staten in hun streven buitenlandse agressie tegen te gaan iedere samenlevingsvorm dienen te steunen onge-

acht of de instantie, die deze samenleving bedreigt, zal worden vervangen door een vrije samenleving of niet. Deze visie is uitermate belangrijk met betrekking tot de vraagstukken of de "contra's", de Muhajeddin of de Unita strijdkrachten in feite werkelijke vrijheidsstrijders zijn.

Met andere woorden is het idee: "De vijand van mijn vijand is mijn vriend" een gangbaar uitgangspunt voor politieke acties?

Voor een anarchist is buitenlandse politiek op basis van zijn overtuiging natuurlijk onbestaanbaar. De staat heeft vanuit die gezichtshoek geen wettig noch geografisch bestaansrecht.

Interessant in deze zijn de opvattingen van de ferventste anarchistische libertariërs, die hoewel zij menen, dat er geen mogendheden behoren te bestaan, stellen dat, daar waar zij eenmaal bestaan deze binnen hun grenzen dienen te blijven.

Aan de andere kant zijn er goede redenen om te stellen, dat daar waar de natie bestaat de blik van vrijheidslievenden zorgvuldig gericht moet zijn op wát die natie doet en minder op waar zij dit doet.

Door voorstanders van een beperkte staatsmacht kan het bestaan van een staat alleen gerechtvaardigd worden als deze zich uitsluitend toelegt op het beschermen van het leven, de vrijheid en het eigendom van de ingezetenen.

Algemeen geaccepteerde zaken (zoals het meerderheidsbesluit, wettelijke en geografische beperkingen) schijnen onverenigbaar met de libertarische theorie van beperkte staatsmacht.

Het blijkt dan ook niet eenvoudig pasklare antwoorden te hebben op het probleem van wel of niet inmenging vanuit zowel het anarchistische als beperkte staatsmacht libertarisme.

Aangezien er nu eenmaal verschillende naties bestaan, moeten libertariërs hun mening nauwkeurig toetsen aan de libertarische uitgangspunten en niet aan de geografische- of "glibberige" anti-communistische criteria.

Onder bepaalde omstandigheden zou het gebruik van overheidsmiddelen niet in strijd zijn met de libertarische grondbeginselen. Uiteraard zullen zij, die stellen dat zulke acties een aanwinst zijn voor de vrijheid, dit ook moeten bewijzen.

Moet de (Amerikaanse) staat optreden als politie-agent van de wereld? Zeer beslist niet! Moet het optreden van de regering met niets anders in verband gebracht worden dan een zorgvuldige afweging van de invloed van die acties op onze vrijheid? Zeer beslist niet!

Non interventie en anti-communisme kunnen beide zeer zwart-witte vervangingsmiddelen zijn voor weloverwogen begrippen van vrijheid.

>>

Twintig jaar geleden leek het allemaal veel eenvoudiger als men vroeg naar het libertarische standpunt inzake buitenlandse politiek. Het antwoord was: "De overheid mag zich nooit inlaten met de vreedzame zaken van andere naties, net zo min als zij zich ooit dienen te bemoeien met het vreedzame handelen van ieder mens". De werkelijkheid is echter nooit zo eenvoudig.

Vertaling
H. Jelgerhuis Swildens

HET NIEUWE SOCIALE DENKEN

Bij het Libertarisch Studiecentrum verscheen een Nederlandse vertaling van een Duitstalig boek van Dr. Stefan Blankertz: "Het nieuwe Sociale Denken". In deze uitgave wordt een uiteenzetting gegeven van het zeer radicale libertarische denken. Zelfs voor een minimale staat is geen plaats meer; de teneur is anarchistisch. Diegenen die willen weten hoe er gedacht wordt door anarcho-libertariërs, vinden in dit boek een duidelijke en heldere uiteenzetting van uitgangspunten en doelstellingen. Deze denkrichting binnen het libertarisme is zeer radikaal en steunt, behalve op markt-economische denkers als Smith en Spencer, ook op anarchisten als Proudhon, Bakoenin en Tucker. Daarmee staat het tegelijk op een afstand van vrijemarkt-denkers als Hayek en Friedman.

'Het nieuwe Sociale denken' kost f 10,-, telt 136 pagina's en is verkrijgbaar bij het Libertarisch Studiecentrum, F. Haverschmidtlaan 31, 3116 JK Schiedam. ISBN 90 71276 08 02

KORTING VOOR VB ABONNEES

Die Oplossing en The Solution, geschreven door Leon Louw en Frances Kendall f 35,-
Voor VB - abonnees f 32,50 + f 4,50 verzendkosten.

Democratuur door Fred Dekkers f 8,00 + f 2,50 verzendkosten.

Super Parents Super Children door Frances Kendall f 32,50
Voor VB - abonnees f 26,00 + 4,50 verzendkosten

Te bestellen door het zenden van een Eurocheque aan W. van Hulst, Fr. Haverschmidtlaan 31, 3116 JK Schiedam, of door overmaking van het verschuldigde bedrag aan LIFHAS, bank Mees en Hope te Schiedam, bankrekeningnummer 25.81.53.962 (giro bank: Mees en Hope 6400 Schiedam).

Advertentie

Neem nu aandelen opties in een High Tech bedrijf. Intelligent Systems International is een start-up in toepassingssoftware voor parallele computers en wil eind 1987 een NV oprichten.

Voor informatie: I.S.I., ir. E. Verhulst
Zavelstraat 142
3200 Kessel-Lo, België
tel.: 016-259586

Advertentie

LIBERTARISCH BOEKCENTRUM

Postbus 336 - 2100 AH Heemstede

Bezoeken? Informatie

Bel 023 - 290941

„Specialist in vrijheid sinds 1975!“

DE VOORDELEN VAN BETALEN MET EEN GIROPAS

Dat wordt dan f 64,32, mijnheer en u bent getrouwd, twee kinderen heeft f 2.000,- in de bank met moedervlek op uw rechter-schouder

INFORMATIE

Abonnement op de Vrijbrief (8 nrs./jaar elk nummer 16 tot 20 p.)

NEDERLAND:

f 40,00, abonneren door storting op bankrekening DE VRIJBRIEF, Amrobank 46.24.31.320, (Giro 8283 AMRO Amsterdam) of per cheque aan Libertarisch Centrum, Antwoordnummer 551, 3100 WS Schiedam.

REDACTIE:

p.a. Fr. Haverschmidtlaan 31, 3116 JK Schiedam.
tel.: 010-4262724.

Voor nadere informatie kunt U bellen:

- Kring Rotterdam/Schiedam:
010-4268702
- Libertarisch Centrum Nederland;
03465-64994
- Kring Het Gooi/Midden Nederland:
03444-2121

BELGIE:

BF 700.00. Bank J. van Breda, Antwerpen nr. 645.1240465.64, of per cheque aan Libertarisch Centrum, Herenthalsebaan 109, 2100 Deurne.

AGENDA

- 3 december: Kring Rotterdam, bijeenkomst in de Ark, Schiedam Noord, en verder iedere eerste donderdag van de maand.
- 14 december: Kring Echteld. En verder iedere 2e maandag van de maand.
- januari '88: Kopenhagen Denemarken. Scandinavische libertarische conventie.
- augustus '88: Conventie in Swaziland. Zie aparte aankondiging.

MARX

Marx begreep misschien meer dan hij zelf door had! Uit Das Kapitaal: "Alleen voorzover papiergegeld gedeckt is door goud, hetgeen waarde heeft zoals andere goederen, is het een symbool van waarde". Weer een potentiële libertariër verloren?

vervolg van pagina 16

schommelingen blijven.

Vergeet maar dat we snel terug op de oude nivo's zullen staan. Dat er echter fundamenteel best veel redenen zijn om wat op te kopen is voor mij een feit maar doe dat dan heel voorzichtig en zeker niet met geleend geld.

Twee mogelijkheden wil ik u hierbij geven:

a) schrijf put opties voor het bedrag dat u een bepaald fonds toch wilde kopen.

Bijv. de puts Jan Philips 35, Nat. Ned. 50 of AMRO 60; u krijgt dan per put ca. 500,- met daarbij de mogelijke verplichting om de aandelen te moeten kopen. U zou ze dan kopen op resp. 35, 50 of 60, maar u had al zo'n 5,- per aandeel ontvangen, dus ze kosten u resp. 30, 45 of 60. Dus al weer zo'n 100/o lager dan ze nu noteren.

Zakt de koers verder dan moet u kopen, maar heeft u al een deel van het verlies opgevangen via het bedrag van de put verkoop. Stijgt de beurs, dan hoeft u de aandelen niet te kopen en is het bedrag van de put verkoop ca. 500,- of zo'n 100/o voor u.

b) koop warrants in van Ommeren B, Staal B, AMRO (eurowarrants) AKZO.

Met relatief weinig geld doet u toch mee waarbij u een redelijk klein risico loopt.

Kanttekening:

- ik zou het geld dat u voor deze aankopen denkt te besteden in 2 of 3 delen splitsen: 1 deel nu en 1 of meerdere delen indien de beurs nog eens 10-150/o zakt.

-- call opties zouden ook te overwegen zijn, maar de premies zijn dusdanig hoog dat ik die nog te duur vind.

Wat heeft goud in de tussentijd gedaan?

Wel, duidelijk bleek de waarde bij panieksituaties. Goud steeg vooral naar mate de beurs onrustiger was. Juist hiervoor adviseer(de) ik u goud. Wij weten nooit of de Down Jones (nog) eens 1000 punten omlaag gaat of, maar in alle paniek blijkt meestal weer dat goud zijn waarde behoudt.

P.S. Waar ik me zorgen over maak, c.q. erger is, dat zodra er allerlei onverwachte dingen gebeuren, meteen de roep om overheidsinvloed ontstaat. Alsof die een vrije markt kan ondersteunen. Ze zouden wel willen! Pas dan ga ik me zorgen maken. Zoals bijv. nu in Nederland waar de Nederlandse Bank gaat handelen in obligaties om de rente te stabiliseren. "Er is overleg geweest om de mogelijke inflatoire effecten gevolgen te beperken".

Lief he?

Ir. L.H.M. Jongen

DE VRIJE MARKT — IN EEN ONVRIJE ECONOMIE

De vrije markt in een vrije val?

Wellicht is als titel beter "de gevallen markt in een verpolitiekte economie".

Wat er de afgelopen weken gebeurd is, grenst aan het ongelooflijke en was in ieder geval onverwacht.

De profeten die een val voorspelden, wat de meesten al 20 maanden elke maand deden, en nog wel 20 maanden zouden hebben gedaan, waren ook allen verrast met de enorme dalingen overall.

Ondergetekende had zo iets ook niet voorzien. Dat veel van de aandelenkoersen in de VS op lucht gebaseerd waren, was weliswaar reden om nauwelijks iets in de VS te beleggen, maar des te harder komt dan de tik als andere beurzen een minstens zo'n harde klap krijgen. Terwijl die andere beurzen veel reëeler gevalueerd waren.

Wat doe je nu in zo'n situatie?

Allereerst trachten rustig te blijven, meedoen aan de paniek en als lemmingen achter de verkoopgolf aanlopen is niet de beste methode.

Daarna eens goed redeneren wat er aan de hand is. Simpel gesteld kwamen er nogal wat zaken tegelijk bij elkaar:

- a) Baker, VS minister van financiën, vertelde in het voorafgaand weekend, dat de dollar rustig verder omlaag kon
- b) stijgende rentes, die zouden kunnen leiden tot lagere bedrijfswinsten
- c) angst voor inflatie
- d) angst voor recessie, c.q. het eind van de economische opleving
- e) angst voor US begrotingstekort

Wat staat daar tegenover?

- a) die dollar kan inderdaad nog verder omlaag, maar een uitspraak durf ik niet te doen
- b) stijgende bedrijfswinsten over praktisch de gehele wereld
- c) terecht is inflatie-angst gezien de enorme toenames van alle geld hoeveelheden
- d) een recessie kan altijd, maar om aandelen tegen de helft of minder van hun boekwaarde te laten verhandelen lijkt me wat overdreven.

Ook is het voor mij nog steeds erg vreemd als je op aandelen als bijv. AMRO, AMEV en Kon. Olie zo'n 70% dividend rendement maakt

- e) dat US begrotingstekort is er en kan best minder, maar en dat was al een tijdje zo en is echt niet erger procentueel dan in Europa.

Kortom waar hecht je de meeste waarde aan. Maar een ding is zeker: de markt heeft altijd gelijk. Gezien de enorme daling (alleen in VS al zo'n fl 1.200.000.000.000) zullen er nogal wat

HET LIBERTARISME is een filosofie en een wereldbeweging. Het erkent zowel op theoretische als op praktische gronden dat het principe van de individuele vrijheid ieders hoogste goed is. En dit op alle gebieden, sociaal, economisch, politiek, moreel.

Daarom streeft het Libertarisme naar een zo breed en zo consequent mogelijke toepassing ervan. Dit houdt ondermeer in het bouwen aan een vrije wereld waarin vrede is, niet alleen tussen mensen van verschillende landen, maar ook tussen mensen met verschillende opvattingen, in verschillende omstandigheden, met verschillende taal, opvoeding en beroep.

Om dit doel naderbij te brengen is het noodzakelijk dat steeds meer mensen het **VRIJHEIDSIDEAAL** begrijpen en willen toepassen.

De **VRIJBRIEF** tracht hieraan bij te dragen door het verstrekken van informatie over gebeurtenissen in de Libertarische beweging.

Ook biedt de **VRIJBRIEF** een **FORUM** waar ieder zijn of haar visie onder eigen verantwoordelijkheid kan uiteenzetten (uiteraard binnen de mogelijkheden van de beperkte plaatsruimte).

De **VRIJBRIEF** betekent tevens een band tussen gelijkgezinde personen in de **BENELUX** en daarbuiten, die streven naar een betere wereld met vrijheid, rechtvaardigheid en vrede.

Uw vrijheid bestaat slechts voor zover zij wordt verdedigd en dat doet niemand beter dan U. BEGIN ER DAAROM NU AAN.

Verantwoordelijke uitgever
van de **VRIJBRIEF**: H. J. Jongen,
Statiesstraat 57-b 3, B 2180 Kamthout
